

A misty landscape with a path and trees at sunrise or sunset. The sun is low on the horizon, creating a warm, golden glow that filters through the mist. The trees are silhouetted against the light, and the path leads into the distance. The overall mood is serene and contemplative.

«Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

**ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΝΤΙΚΥΡΑΣ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2022-2023**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ: ΜΙΧΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ – ΖΑΧΑΡΗ ΕΛΕΝΗ

2022-2023!!! Μια καινούρια σχολική χρονιά μπροστά μας....

... με νέες προκλήσεις και προσκλήσεις...

Με καινούριους στόχους και με την ευχή να είναι
δημιουργική!!

Κι η ευχή μας φαίνεται να έπιασε τόπο...

Γιατί ασχοληθήκαμε με μνήμες των τόπων καταγωγής μας,
τους οποίους θελήσαμε να τους γνωρίσουμε στους συμμαθητές μας,
στους δασκάλους μας, στους ανθρώπους που συναντάμε
καθημερινά...

Και με αυτόν τον τρόπο

Βάλαμε, πιστεύουμε, το λιθαράκι μας για να χτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο.

Χωρίς αποκλεισμούς... αλλά με κοινό τόπο τα τόσα χρόνια συμβίωσης , δίνουμε τη δυνατότητα να γνωριστούμε όλοι καλύτερα!!! Δεν είναι εύκολο να σας πούμε τα πάντα, αλλά μπορούμε να σας πούμε αρκετά για τους τόπους μας....

... ΣΥΝΑΝΤΗΘΗΚΑΝ Σ' ΈΝΑ ΜΙΚΡΟ
ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΤΗΝ
ΑΝΤΙΚΥΡΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Πρώτο μέλημά μας, να σας γνωρίσουμε τους τόπους
καταγωγής μας και να σας προσκαλέσουμε σε ένα
όμορφο ταξίδι...

ο Εμρά Γκέντς, μας μιλά για την Ξάνθη

Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΗΣ ΡΟΛΟΪ

- Η Ξάνθη είναι μια μεγάλη πόλη με πολλούς φοιτητές. Μ' αρέσει να πηγαίνω κάθε καλοκαίρι. Το χωριό μου είναι 30 χιλιόμετρα από την Ξάνθη και λέγεται Μέδουσα. Στο χωριό μας, κοντά, είναι τα ιαματικά λουτρά. Τα νερά κατεβαίνουν από το βουνό, γεμίζουν ένα χώρο που μοιάζει με πισίνα και μετά, όπως είναι ζεστά, ενώνονται με το ποτάμι.
- Στην Ξάνθη μ' αρέσει να πηγαίνω βόλτα στην κεντρική πλατεία, που είναι το μεγάλο της ρολοί. Εκεί, μαζεύεται κόσμος πολύς και πίνει τον καφέ του. Επίσης, η Ξάνθη φημίζεται για τις τουλούμπες της, που είναι γλυκό
- Στο χωριό μας φτιάχνουνε, συχνά, πατατόπιτα που είναι νόστιμη και εύχομαι να τη δοκιμάσετε κι εσείς

Η Ιωάννα Ζώννα περιγράφει το Κυριάκι

Το χωριό μου είναι πολύ γραφικό. Βρίσκεται στο νομό Βοιωτίας και είναι χτισμένο στις πλαγιές του Ελικώνα. Έχει πολλά πέτρινα σπίτια και δυο πλατείες. Ο κόσμος είναι πολύ φιλόξενος. Δίπλα απ' το χωριό είναι η Αρβανίτσα, ένα οροπέδιο με πολλά έλατα και στις γιορτές μαζεύεται πολύς κόσμος. Την Πρωτομαγιά πηγαίνουν πολλοί για να ψήσουν στην εξοχή. Αγαπημένο μου φαγητό είναι η σπανακόπιτα. Αααα, και ψήνουμε νοστιμότατη προβατίνα, οπότε όπως καταλαβαίνετε, ο κόσμος έρχεται και για να τη γευτεί.

- Η Δαύλεια χιονισμένη!!!

Ο Θύμιος Δερβέναγας μιλά για τη Δαύλεια

Με το που μπαίνεις στη Δαύλεια, σου κόβεται η ανάσα από την ομορφιά της φύσης. Πάνω της στέκεται ο Παρνασσός με τα έλατά του στην κεντρική της πλατεία βρίσκεται η εκκλησία των Αγίων Αναργύρων. Στο χωριό μου, επίσης, υπάρχουν βρύσες με τρεχούμενο νερό και όποιος πιεί απ' αυτό, λένε πως παντρεύεται αμέσως, αν είναι ανύπαντρος. Υπάρχουν ωραίες ταβέρνες, που σας προτείνω να τις επισκεφθείτε!!!

Ο Άγιος Βλάσσης, το χωριό μου... από τη Νάντια Καραμπέτσου

Ο Άγιος Βλάσσιος είναι στη Βοιωτία. Ένα χωριό, που δυστυχώς σήμερα, δεν έχει πολλούς κατοίκους, αλλά μου αρέσει να πηγαίνω. Εκεί, έχω φίλους και όταν το επισκεπτόμαστε, ψήνουμε και τρώμε όλοι μαζί.

ALBANIA

Η χώρα καταγωγής μας . Στο σχολείο φοιτούμε αρκετοί από διάφορα μέρη της. Κάποιοι γεννηθήκαμε στην Ελλάδα και κάποιοι ήρθαμε μικροί με τους γονείς μας και κάποιων ο ένας γονιός κατάγεται από κει.

Επισκεπτόμαστε τους συγγενείς μας, κάνουμε διακοπές, πηγαίνουμε όταν έχουμε χαρές , όπως σε γάμους και βαπτίσεις κι άλλα συμβάντα. Τα μέρη μας είναι όμορφα. Βουνά και πανύψηλα δέντρα συναντάς όταν την επισκέπτεσαι , κι αν επιλέξει κανείς τα παράλιά της, μπορεί να χαρεί τις βουτιές του σε καταγάλανα νερά. Υπάρχουν παραδοσιακά πεντανόστιμα φαγητά , που όταν τα γευτείς δεν ξεχνάς ποτέ τη νοστιμιά τους.

Ο γάμος...

Οι παλιοί παραδοσιακοί γάμοι στην Αλβανία, είναι πολύ εντυπωσιακοί και ξεχωριστοί. Κρατούσαν, τουλάχιστον, μια βδομάδα και η κάθε μέρα είχε το δικό της θέμα και ασχολία. Συγκεκριμένα, δε γινόταν ένας γάμος, αλλά δύο. Ένας στο σπίτι του γαμπρού κι ένας στις νύφης ταυτόχρονα. Όλο το χωριό ήταν πρόθυμο να βοηθήσει, αφού θεωρούσαν τον γάμο σύμβολο χαράς και δέσμευσης..... Τη Δευτέρα, οι νοικοκυρές έβαζαν στο κεφάλι της νύφης ένα σαμί, δηλαδή ένα μαντήλι και την έλουζαν με ελαιόλαδο, αυτό γινόταν για να αναδείξουν τη θηλυκότητα της.

Την Τρίτη μαζεύονταν όλοι και τραγουδούσαν παραδοσιακά λαϊκά τραγούδια... Την Τετάρτη μαζεύονταν όλες οι γυναίκες του χωριού και υπήρχε χαρά στο σπίτι...και τραγουδούσαν. Την Πέμπτη, είναι η μέρα που ξεκινά ο γάμος....

Η νύφη, ντυμένη με το νυφικό αποχαιρετά τους γονείς της ενώ ένας άνδρας ,ο πατέρας της ή ο αδερφός της χτυπά την πόρτα του σπιτιού και φωνάζει το όνομά της νύφης τρεις φορές και ταυτόχρονα ραντίζουν με νερό. Αυτήν την ημέρα όλοι είναι ιδιαίτερα συγκινημένοι. Την ίδια μέρα, έπαιρνε η νύφη την προίκα της. Την Παρασκευή η νύφη πηγαίνει στο σπίτι του γαμπρού. Αυτός έτοιμος την περιμένει μαζί με τους υπόλοιπους συγχωριανούς και με τραγούδια. Μια ηλικιωμένη γυναίκα ρίχνει ζάχαρη και ρύζι και η νύφη περνάει την πόρτα με το δεξί. Οι συγγένισσες του γαμπρού της φέρνουν ένα ταψί γεμάτο σιρόπι, εκείνη βουτά τα δάχτυλά της σ' αυτό και τ' ακουμπάει στην εξώπορτα. Μετά, γίνεται ένα τεράστιο γλέντι, που κρατά με γλέντι και τραγούδια μέχρι αργά...

ΤΟΠΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Παραδοσιακές φορεσιές
Κίνας

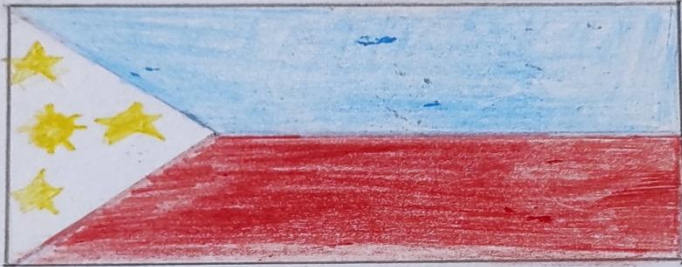
希

Παναγιώτα
Ράπτη

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ

ΣΤΟΛΕΣ

ΤΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Art Daniel Umayam

DS.

Παραδοσιακές φορεσιές Αλβανίας

Αλέσια Ζαφύρα

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΓΗΤΑ

Τσιουμεστόρε.

Συστατικά.

1,5 λίτρο γάλα

10 αυγά

10 κουταλιές

σούπας αλεύρι

50 γρμ βούτυρο

1 βανίλια

Χτυπάμε τ' αυγά με τη ζάχαρη και προσθέτουμε το λιωμένο και χλιαρό βούτυρο.

Μετά, ρίχνουμε τη βανίλια και το αλεύρι και ανακατεύουμε πολύ καλά ώστε να γίνει λείος ο χυλός. Τέλος προσθέτουμε το γάλα κι ανακατεύουμε πάλι καλά.

Την υγρή μάζα που σχηματίζεται τη ρίχνουμε σ' ένα βουτυρωνένο ταψί.

Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο και στους 180° μέχρι να σταθεροποιηθεί και να πάρει ένα χρυσό χρώμα.

Μην ξεχνάτε, για να βεβαιωθείτε για το ψήσιμο, το κόλλο της οδοντογλυφίδας!!! Αν η οδοντογλυφίδα βγει καθαρή όταν τρυπήσουμε το μίγμα, τότε .. Καλή σας όρεξη!

Σενντετλί.

- 5 αυγά ολόκληρα
- 1 Κρόκος αυγού
- 2 500 γρ. αλεύρι
- 3 150 γρ μέλι
- 4 100 γρ ζάχαρη
- 5 200γρ βούτυρο
- 6 200 γρ τριμμένα καρύδια
- 7 1 κουταλάκι γλυκού σόδα

Σ' ένα ταψί ρίχνουμε το αλεύρι. Δημιουργούμε ένα βαθούλωμα στο κέντρο. Ρίχνουμε τ' αυγά, το λιωμένο βούτυρο, το μέλι, τη ζάχαρη κι ανακατεύουμε πολύ καλά. Προσθέτουμε τη σόδα. Στη συνέχεια, ανακατεύουμε με τη ζύμη που δημιουργήσαμε τα καρύδια κι ανακατεύουμε. Ρίχνουμε τη ζύμη σε βουτυρωμένο κι αλευρωμένο ταψί. Ψήνουμε στους 140°, μέχρι να πάρει ένα ωραίο σκούρο καφέ χρώμα. Σβήνουμε τον φούρνο κι αφήνουμε το γλυκό μας, μισή ώρα μέσα. Το βγάζουμε, το αφήνουμε να κρυώσει και το κόβουμε σε μικρά κομματάκια. Ετοιμάζουμε το σιρόπι με νερό, ζάχαρη, βανίλια και γαρύφαλλο. Το ρίχνουμε καυτό στο κρύο μας γλυκό.

Μυστικό: το γλυκό μας είναι πιο νόστιμο την επόμενη μέρα!

tave kosi Ψητό αρνί με γιαούρτι: το φαγητό της Άνοιξης

1,5 μπούτι ή ωμοπλάτη αρνιού

$\frac{3}{4}$ φλυτζανιού βούτυρο

2 κουταλιές σούπας ρύζι

1 κιλό γιαούρτι

5 αυγά χτυπημένα

Αλάτι και πιπέρι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Κόβουμε το κρέας σε 4 μερίδες και αλατοπιπερώνουμε. Το περιχύνουμε με το μισό βούτυρο και το ψήνουμε στους 170° – 180° μέχρι να ροδίσει. ανακατεύουμε το ρύζι με το ζουμί και βγάζουμε το ταψί απ' τον φούρνο. Ετοιμάζουμε τη σάλτσα γιαουρτιού: ρίχνουμε αλατοπίπερο, προσθέτουμε τ' αυγά και ανακατεύουμε, μέχρι να είναι ομοιόμορφο το μίγμα μας. Λιώνουμε το υπόλοιπο βούτυρο, προσθέτουμε το αλεύρι και σοτάρουμε. Ρίχνουμε τη σάλτσα γιαουρτιού και ανακατεύουμε μέχρι να γίνει ομοιόμορφη ρίχνουμε τη σάλτσα στο ταψί κι ανακατεύουμε, μ' αυτήν, τα κομμάτια κρέατος. Ψήνουμε στους 180° για 45'. Το φαγητό μας σερβίρεται ζεστό.

Έρθα στην Ελλάδα όταν ήμουν ένα έτος, όμως κάθε καλοκαίρι πηγαίνω στην Αλβανία και συγκεκριμένα στην Κορυτσά. Εκεί μένουν οι παππούδες και οι γιαγιάδες μου. Η Κορυτσά έχει πολλά μεγάλα πάρκα και μου αρέσει να πηγαίνω βόλτες.

Όταν πηγαίνω στην Κορυτσά, μου αρέσει να τρώω το Τριλέτσε, ένα γλυκό που μοιάζει με το κέικ, είναι βουτηγμένο στο γάλα και από πάνω έχει μαρμελάδα, συνήθως φράουλα. 🍌

Η ζωή, εκεί, μου φαίνεται πιο χαλαρή. Έχει αρκετούς τουρίστες και το καλοκαίρι επιστρέφουν οι μετανάστες από τις διάφορες χώρες. Και τότε, γίνεται πολύχρωμη.

Έρι Κούπε

Έχω γεννηθεί στην Ελλάδα, αλλά η καταγωγή μου είναι από τη Λούσνια της Αλβανίας, περίπου δυο ώρες μακριά από τα Τίρανα. Όταν έγινε ο πόλεμος στη Σερβία, ο μπαμπάς μου έφυγε από το Κόσσοβο, ήρθε στην Αλβανία και γνωρίστηκε με τη μαμά μου. Παντρεύτηκαν και ήρθαν στην Ελλάδα. Στη Λούσνια πηγαίνω κάθε καλοκαίρι. Οι περισσότεροι συγγενείς μου ζουν εκεί και χαίρομαι όταν τους συναντώ. Μου αρέσει η αρχιτεκτονική των σπιτιών, θυμίζουν παλιά δίπατα αρχοντικά και έχουν μεγάλους χώρους. Έχουμε πολλά παραδοσιακά φαγητά, όπως το Φλι. Ένας χυλός, που τον ψήνουν στο σατς. Μαζί με αυγό και ελαιόλαδο.

Ο κόσμος είναι φιλόξενος, ευγενικός και του αρέσει η διασκέδαση. Μου αρέσει να είμαι καλεσμένη στους γάμους, γιατί κρατάνε αρκετές ημέρες με χορούς και τραγούδια.

Πρόσεβα Μπλεόνα

Έχω γεννηθεί στην Ελλάδα, αλλά κατάγομαι από την Αλβανία, από το Περμετ. Το σπίτι μας είναι στους Αγίους Σαράντα, ένα παραθαλάσσιο μέρος όπου ζουν πολλοί Έλληνες και θέλουμε, σχεδόν, πέντε ώρες να φτάσουμε. Τώρα, νομίζω, πως δεν θα πηγαίνω συχνά γιατί έφυγε από τη ζωή η γιαγιά μου.

Ένα ολόκληρο καλοκαίρι που έμεινα με τη γιαγιά, κάναμε δουλειές μαζί για να μην κουράζεται και με έμαθε να μαγειρεύω το αγαπημένο μου φαγητό, που μου έφτιαχνε με τα χεράκια της. Και ήταν απ' τη μόνη που μου άρεσε. Φαντείστε πόσο νόστιμη έφτιαχνε την ντοματόσουπα!!! Φρέσκιες ντομάτες, πιπεριές, πολλά μπαχαρικά και μπόλικη αγάπη!!!! 🍋 Φτιαχνε και δικό της ψωμί στον ξυλόφουρνο.

Αγάπη – Ουρανία Πλούγκου

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Τα νησιά χρωστούν το όνομά τους στον Φίλιππο τον Β΄, βασιλιά της Ισπανίας. Και δεν είναι λίγα!! Είναι 7.641 και βρίσκονται στον Δυτικό Ειρηνικό Ωκεανό!! Διαφορετικοί λαοί κατοικούν σ' αυτά, πολλοί και διαφορετικοί οι πολιτισμοί και οι γλώσσες. Πρωτεύουσα των Φιλιππίνων είναι η Μανίλα.

Ο γάμος στις Φιλιππίνες.

«η γιαγιά μου, η Lola el, δούλευε στη Μανίλα σ' ένα εργοστάσιο που έφτιαχνε φορεσιές και εκεί γνώρισε τον παππού μου, τον Lolo Henry, που σπούδαζε αρχιτεκτονική. Το σπίτι της γιαγιάς μου ήταν έξω απ' την πόλη, δυο ώρες μακριά και ο παππούς μου, κάποια στιγμή, της είπε να τη συνοδεύσει.

Όταν φτάσανε ήταν πολύ αργά και φιλοξενήθηκε στο σπίτι της γιαγιάς. Αυτό όμως, δεν ήταν συνηθισμένο. Οι γείτονες άρχισαν να σχολιάζουν κι όπως ήταν φυσικό, ο παππούς παντρεύτηκε τη γιαγιά.

Για να παντρευτεί ένα ερωτευμένο αγόρι την καλή του, πρέπει να πάει στο σπίτι της, με την κιθάρα του και να της τραγουδήσει. Στις Φιλιππίνες αυτό λέγεται Harana και είναι μια συνήθεια που έμεινε από τα χρόνια της αποικιοκρατίας των Ισπανών.

Έπειτα, το αγόρι, πρέπει να ζητήσει άδεια από τους γονείς του κοριτσιού για να την παντρευτεί. Μα μη σας φαίνεται εύκολο! Το αγόρι πρέπει να μείνει με την κοπέλα και να τους πείσει ότι μπορεί να τη βοηθά σε όλες τις δουλειές. Αλλιώς, γάμος δε γίνεται! Αν τα καταφέρει, συναντιούνται οι γονείς τους και οργανώσουν την τελετή.

Ο γάμος στις Φιλιππίνες, μοιάζει πολύ με τον γάμο που γίνεται στην Ελλάδα. Το ζευγάρι πηγαίνει στην Εκκλησία, ο ιερέας θα τους παντρέψει, θα τους ρίξουν ρύζι και θα γλεντήσουν όλοι μαζί.»

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

Τα Χριστούγεννα στις Φιλιππίνες είναι μια ευκαιρία, να δείξουν οι κάτοικοι το ταλέντο τους στη διακόσμηση και να συναγωνιστούν τους Ευρωπαίους. Χιονισμένα σπίτια, με ψεύτικο χιόνι, φωτεινά λαμπάκια που αναβοσβήνουν, τραγούδια γιορτινά στους δρόμους και τα πολυκαταστήματα. Τα βλέπεις, τα ακούς και θέλεις να ανασηκώσεις τον γιακά σου για να ζεσταθείς, ψάχνεις να πιεις καυτή σοκολάτα, αλλά μάταια...

Πάντως, για κάποιον που έχει συνδυάσει τον Δεκέμβριο και τον Ιανουάριο με κρύο και χιόνια στα τζάμια, οι Φιλιππίνες προσφέρουν μοναδική εμπειρία να τραγουδήσεις τα κάλαντα, μαζί με τα τζιτζίκια.

Ένα χριστουγεννιάτικο έθιμο είναι να αφήνουν φαγητό έξω από το σπίτι. Λένε, πως το παίρνουν και το τρώνε τα ξωτικά, και πως έρχεται καλή τύχη στο σπίτι.

Το καλύτερο, όμως, το άφησα για το τέλος:

ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΕΝΤΕ ΜΗΝΕΣ!!!!

ΟΥΜΑΓΙΑΜ ΑΡΤ ΝΤΑΝΙΕΛ

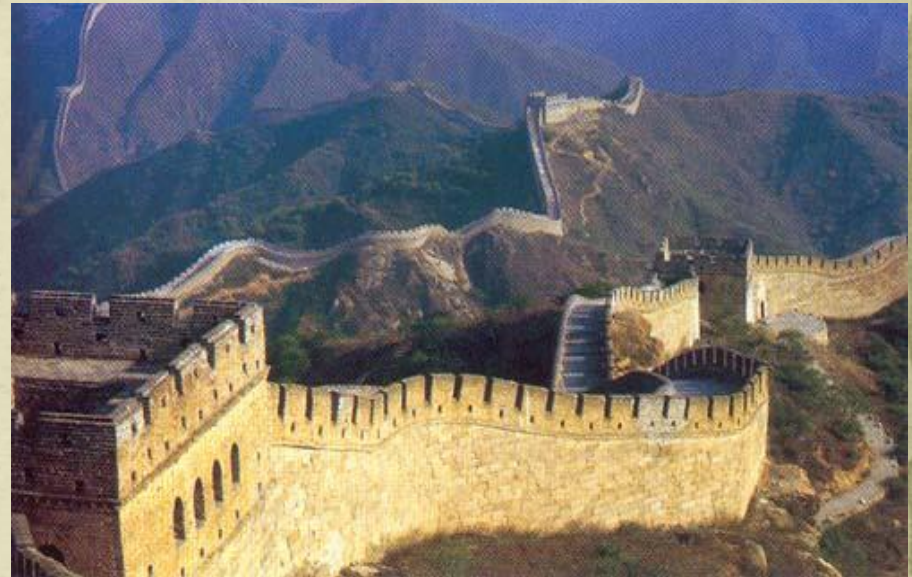

KINA

KINA

Η χώρα βρίσκεται στην Ασία. Έχει πρωτεύουσα το Πεκίνο και όλοι γνωρίζουμε το Σινικό τείχος. Έχει έναν από τους αρχαιότερους πολιτισμούς του κόσμου.

Στον τόπο που ζούσα υπήρχαν μεγάλες και πολυόροφες κατοικίες. Ακόμη και το σχολείο είχε πολλούς ορόφους και, όταν πηγαίναμε το πρωί αφιερώναμε χρόνο να διαβάσουμε ένα λογοτεχνικό βιβλίο. Το κάθε σχολείο είχε τη δική του στολή. Ακόμη, υπήρχαν υπαίθριες αγορές, όπου μπορούσαμε να προμηθευτούμε το φαγητό μας.

ΜΟΛΔΑΒΙΑ

Γεννήθηκα στην Ελλάδα, αλλά η καταγωγή μου είναι από τη Μολδαβία. Την επισκέφθηκα μια φορά. Συγκεκριμένα, πήγα στο Κισινάου. Τα σπίτια, εκεί, είναι σε πολώροφες πολυκατοικίες. Οι άνθρωποι μου φάνηκαν πιο κλειστοί κι όχι τόσο φιλόξενοι. Δεν μπορείς να πάρεις εύκολα πληροφορίες. Ένα φαγητό που μου αρέσει πολύ, είναι το πελμέν. Ζυμαρικά γεμιστά με κιμά είναι, που τα τρώμε με γιαούρτι. Από γλυκά μου αρέσει η τούρτα του Ναπολέοντα, την οποία τη βρίσκεις παντού. Ακόμα και στο σούπερ μάρκετ

Ρούσου Αναστασία

ΙΝΔΙΑ

Αν και γεννήθηκα εδώ, επέστρεψα στην Ινδία και ήρθα πάλι στην Ελλάδα στα τρία μου χρόνια . Ξαναπήγα στην Ινδία όταν ήμουν πέντε χρονών. Στο σπίτι μιλάμε ινδικά, κυρίως με τη μαμά, θυμόμαστε τη ζωή εκεί και, εκεί ζουν οι συγγενείς μας. Οι γονείς μου είναι πολλά χρόνια εδώ. Πρώτος ήρθε ο μπαμπάς μου και μετά εμείς. Στην Ινδία, μικρός, πήγαινα φροντιστήριο για να μάθω να γράφω τη γλώσσα. Η γραφή της μου φαίνεται αρκετά δύσκολη. Θυμάμαι τους φίλους μου, που έχω καιρό να τους δω και τους δικούς μου ανθρώπους. Ένα παιχνίδι που παίζαμε ήταν το μπάτε, που μοιάζει με τις μπίλιες, παίζαμε κρυφτό και ποδηλατάδα, επίσης.

Το πιο ωραίο γλυκό είναι τα Λαντού. Έχουν σχήμα στρόγγυλο και είναι γεμιστά με ρύζι και καρυκεύματα, σταφίδες και αμύγδαλα. Βέβαια, και τα ρασγκούλε είναι νοστιμότατα.

Από τα φαγητά, μου αρέσει το ανθότυρο με τον αρακά και μοιάζει με σούπα. Έχει διάφορα μπαχαρικά. Μου αρέσει πολύ και το κοτόπουλο με κάρυ, που είναι καυτερό.

Το σπίτι μου εκεί έχει μια μικρή αυλή και είναι στο Ανίχαρ, ένα μικρό αλλά ωραίο χωριό. Βρίσκεται κοντά στο Ντοσάντς, μια πόλη που πηγαίναμε για όλα τα ψώνια μας. Οι Ινδοί είναι φιλόξενος λαός. Δεν είναι επιθετικοί και βοηθάνε όλους τους ξένους. Σας προτείνω να επισκεφθείτε την Ινδία για τα έθιμα και τις παραδόσεις. Να πάτε στη γιορτή των Φώτων, το Ντιβάλι, όπου τη νύχτα τα πάντα φωτίζονται . Επίσης στο Χόλι που πετάνε χρώματα ο ένας στον άλλον και όλοι χαιρόμαστε.

Α, θέλω να σας πω και μια ιστορία: η γιαγιά μου πήγαινα σε ναούς, χτισμένους πάνω σε βουνά. Επειδή, όμως δεν υπήρχαν τα μέσα για να μετακινηθούν, έκαναν μέρες να φτάσουν γι' αυτό και κατασκήνωναν για να ξεκουράζονται, όμως αυτό ήταν και επικίνδυνο γιατί μπορούσαν να τους επιτεθούν άγρια ζώα. Γι' αυτό, κάποιος από τους ταξιδιώτες ξαγρυπνούσε. Πήγαιναν και πρόσφεραν στον Σίβα ή στον Κρίσνα και σε άλλους θεούς, γλυκίσματα και λουλούδια. Αυτό έδειχνε την αφοσίωσή τους.

ΣΙΝΓΚ ΜΑΝΤΖΙΝΤΕΡ

<https://www.bing.com/images/search?view>